

RAPPORT

**Fiskeundersøkelser og konsekvensvurdering
vedrørende regulering av Saglivatnet**

Nærøy og Bindal kommuner 2005

Ingvald Ystgaards vei 13a, N – 7047 TRONDHEIM
Tlf 815 59 980. E-post: firmapost@allskog.no
www.allskog.no

Rapport

3 - 2006

Tittel: Fiskeundersøkelser og konsekvensvurdering vedrørende regulering av Saglivatnet Nærøy og Bindal kommuner – 2005		Dato: Februar 2006
Saksbehandler/Forfatter: Utmarkskonsulent Stig Gorseth		Antall sider: 18
Avdeling: Næringspolitisk avdeling		Ansvarlig sign: <i>Stig Gorseth</i>
Ekstrakt: Rapporten gir en oversikt over status for fiskebestandene i Saglivatnet på grensa mellom Nærøy kommune i Nord-Trøndelag og Bindal kommune i Nordland, og en vurdering av konsekvensene vedrørende en planlagt regulering av vatnet. Vurderingene er basert på fiskeundersøkelser gjennomført høsten 2005, og de data som foreligger vedrørende den planlagte reguleringen.		
		Arkiv nr A 0112

Forord

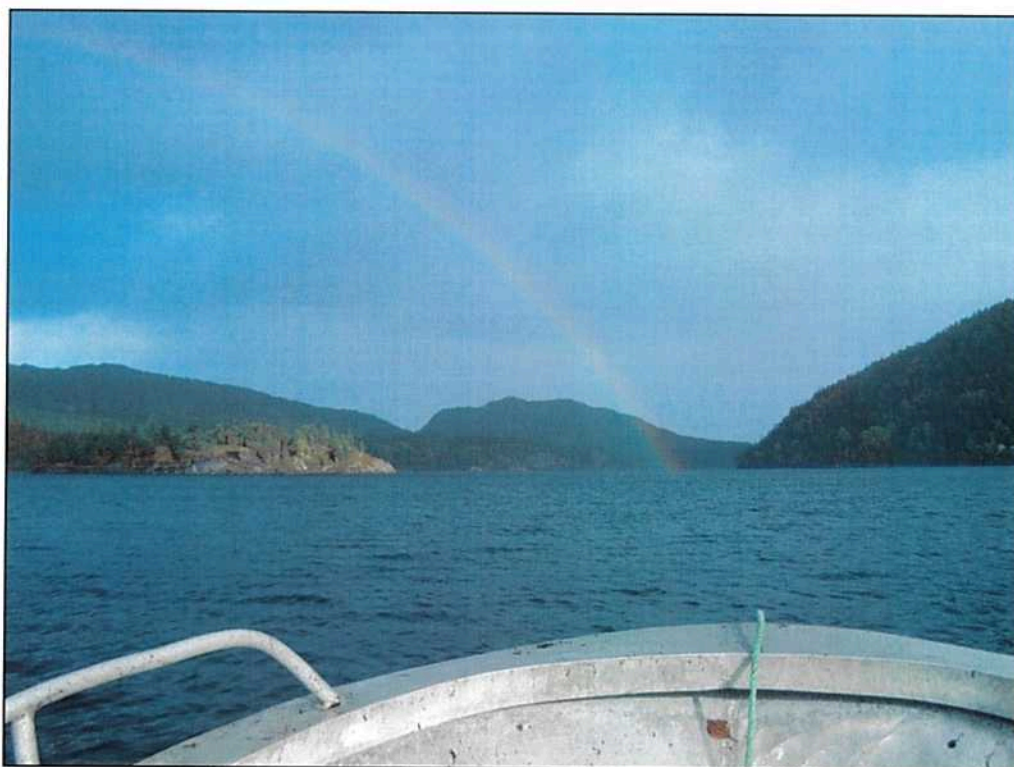
Rapporten er skrevet på basis av resultater fra prøvefiske i Saglivatnet høsten 2005 og tar sikte på å

- presentere resultatene fra prøvefisket
- vurdere eventuelle konsekvenser av reguleringen i forhold til fiskebestandene og fisket i vatnet

Skogeierforeninga Nord (nå Allskog) gjennomførte høsten 2005, på oppdrag fra Bindalssmolt A/S, fiskeundersøkelser i Saglivatnet på grensen mellom Nærøy og Bindal kommuner. Oppdraget gikk ut på å dokumentere status og utrede hvilke konsekvenser en planlagt regulering av vatnet vil kunne ha for fiskebestandene. Vurderingene er gjort på grunnlag av prøvefiske og data omkring den planlagte reguleringen.

Steinkjer, februar 2006

Stig Gorseth

På tur heim etter endt prøvegarnsetting – nordenden av Saglivatnet i enden regnbuen

INNHold

<i>Forord</i>	3
<i>INNHold</i>	4
<i>Sammendrag</i>	5
<i>Innledning</i>	6
<i>Metoder</i>	6
<i>Resultater</i>	7
<i>Konklusjon</i>	16

Sammendrag

Som et ledd i en søknad om regulering av Saglivatnet, gjennomførte Allskog BA på oppdrag fra Bindalssmolt A/S fiskeundersøkelser i vatnet i perioden 23-24 september 2005.

Fiskeundersøkelsene ble gjennomført ved prøvefiske. Samtidig ble det gjort en vurdering av den planlagte reguleringens betydning for fiskebestandene og det utøvende fisket i vatnet.

Nøkkeltall

FISKEART: Aure og Røye	KARTREF: M 50 - 1725 II	H.O.H: 51 m
VANNAREAL: 216ha	VASSDRAG: Saglivassdraget	DYBDE: Min. 30m
NEDSLAGSFELT: Fjell-, myr- og skoglandskap i næringsfattige grunnfjellområder, med bar- og lauvblandingsskog før bjørka tar over opp mot fjellet.		

Art	År	Fangst/ Garnatt (g)	Ant. fisk/ garnnatt	Gj. sn. vekt (g)	Gj. sn. K- faktor	Kjøtt- farge	Gj.snitt Vekst (cm/år)	Para- sitter	Største fisk i prøvefisket (g)
<i>Aure</i>	2005	689	6.8	101	1.05	H/LR	4.0	Mye	295
<i>Røye</i>	2005	790	8.8	90	0.95	H/LR	3.2	Mye	130
<i>Totalt</i>	2005	1479	15.6	-	-	-	-	-	-

Resultatene fra prøvefisket forteller om tallrike og småfallene bestander med aure og røye av relativt dårlig kvalitet. Topografien rundt vatnet bidrar med fysiske hindringer og begrenser gyte- og oppvekstområdene for oppvandrende aure fra Saglivatnet. Omkringliggende vann med sine utløpselver og –bekker, bidrar derimot med stor sannsynlighet for en god del av rekrutteringen til vatnet. Bestanden av røye profiterer på den relativt store pelagialsonen, og har med stor sannsynlighet gode gytelokaliteter.

Bindalssmolt A/S søker om en koteregulering på + 0,50 til ÷ 1,50 i forhold til kote 49,5. Kote 49,5 er antatt normal vannføring i Saglielva. Dette tilsvarer en total reguleringshøyde på 2m, mellom laveste og høyeste vannstands nivå.

Konsekvensene av den planlagte reguleringa for fiskebestandene vil være begrenset på grunn av kort littoralsone og relativt intakte gyte- og oppvekstområder for både aure- og røyebestandene.

Reguleringens påvirkning på bynndyrfaunaen i littoralsonen avhenger av hvilket reguleringsreglement det legges opp til. På sikt vil reguleringssonen kunne utvaskes og få et arktisk preg, slik at bunndyrene i dypområdene blir viktigere for den biologiske omsetningen. Trolig vil totalproduksjonen i Saglivatnet endres lite, men vil mest sannsynlig dreies mot de åpne vannmassene og dypområdene gjennom et enklere biologisk system med færre arter.

For det utøvende fisket, vil reguleringen på kort sikt kunne ha en begrenset positiv effekt gjennom økt næringstilgang for fisk og økt avkastning. På litt lengre sikt vil mest sannsynlig tilstanden igjen normalisere seg tilbake til dagens situasjon.

Innledning

Det 216 haa store Saglivatnet, ligger på fylkesgrensa mellom Nærøy kommune i Nord-Trøndelag og Bindal kommune i Nordland. Vatnet huser bestander av aure og røye, og er relativt lett tilgjengelig for det utøvende fisket, spesielt fra nordsiden hvor det er bilveg helt fram. Det selges fiskekort og fisket foregår ved sportsfiske og garn. Rundt vatnet finnes hytter, nedlagte seter- og gårdsbruk på vest- og sørøstsida av vatnet, men ingen fast bosetting.

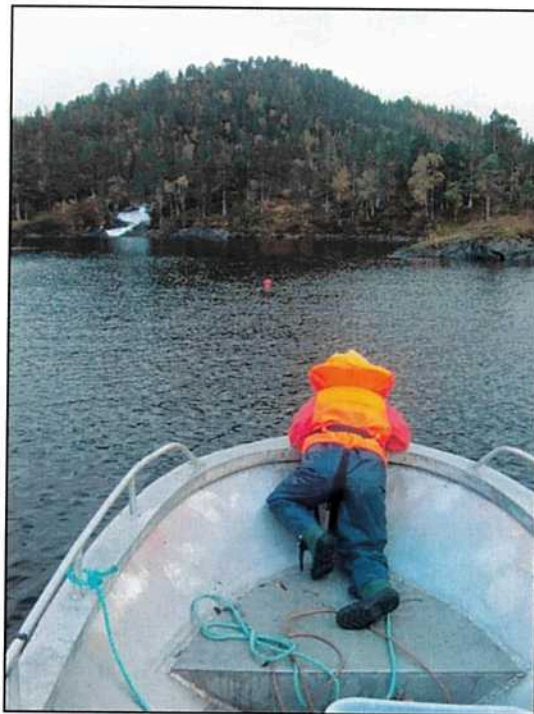
Fiskeundersøkelsen i Saglivatnet er gjennomført med bakgrunn i krav fra Fylkesmannens miljøvernavdeling, i forbindelse med Bindalssmolt A/S sin søknad om regulering av Saglivatnet. Oppdraget var å gjennomføre en undersøkelse av fiskebestandene og utrede eventuelle konsekvenser av reguleringen i forhold til fiskebestandene i vatnet. Prøvefisket ble gjennomført i perioden 23 – 24. september 2005.

Metoder

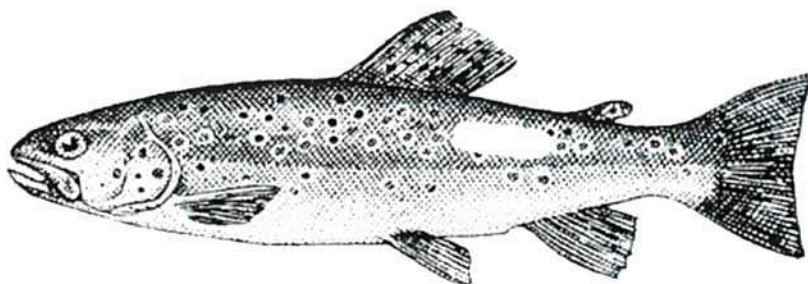
Ved prøvefisket ble følgende garnsammensetning benyttet 3stk. "Jensen-serier" + 2 "multimaskegarn" – totalt 17 garn. Garnsammensetningen, som besto av botngarn, skal gi et godt bilde av fiskebestandene i vatnet.

Jensen-serien: 25m lange og 1,5 m dype, 1 x 35 mm, 1 x 29 mm, 1 x 26 mm og 2 x 21 mm

Multimaskegarn: 30m langt, 1,5 m dypt botngarn og består av 12 stk. 2,5 m lange seksjoner av forskjellige maskestørrelser.
Maskestørrelsene er i mm: 43 - 19,5 - 6,25 – 10 – 55 – 8 - 12,5 – 24 - 15,5 – 5 – 35 - 29

Opptak av prøvefiskegarn – foss fra Selytjørna i bakgrunnen

Skissen viser hvor en tar skjellprøve for aldersanalyse hos aure

Resultater

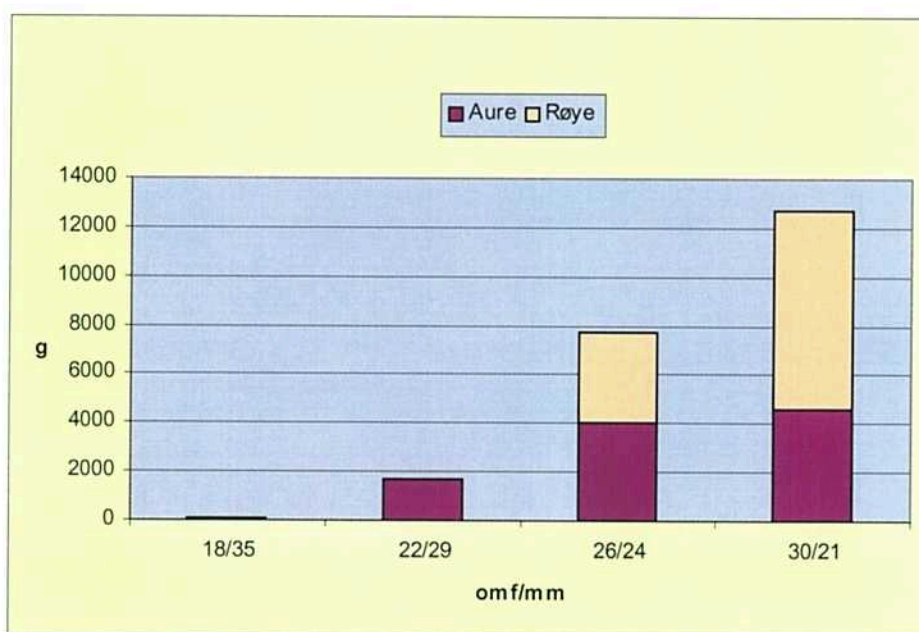
Jensen-serien er bygd opp for å fiske gjennom bestanden, dvs. at fangstfordelingen skal gjenspeile bestandssammensetningen. Derfor brukes fangsten fra disse garna som grunnlag for vurderingen av situasjonen i vatnet.

Multimaskegarna er også bygd opp etter samme prinsipp, men antallet garn er for lite som grunnlaget for å trekke egne slutninger. Fangsten fra disse garna blir et supplement til resultatene fra Jensen-serien.

Fangstoversikt

På 15 garnnetter ble fangsten 102 aure og 132 røye, på til sammen henholdsvis 10,3 kg og 11,9 kg. Totalfangst ble da 234 fisk på til sammen 22,2 kg. Gjennomsnittsvekta hos auren var 101 g og for røye 90g. Fangst pr. garnnatt - 1479 g, antall fisk pr. garnnatt - 15,6. Fangst fordelt på maskevidde (fig.1), viser hvilke størrelser av fisk som er mest representert i bestanden.

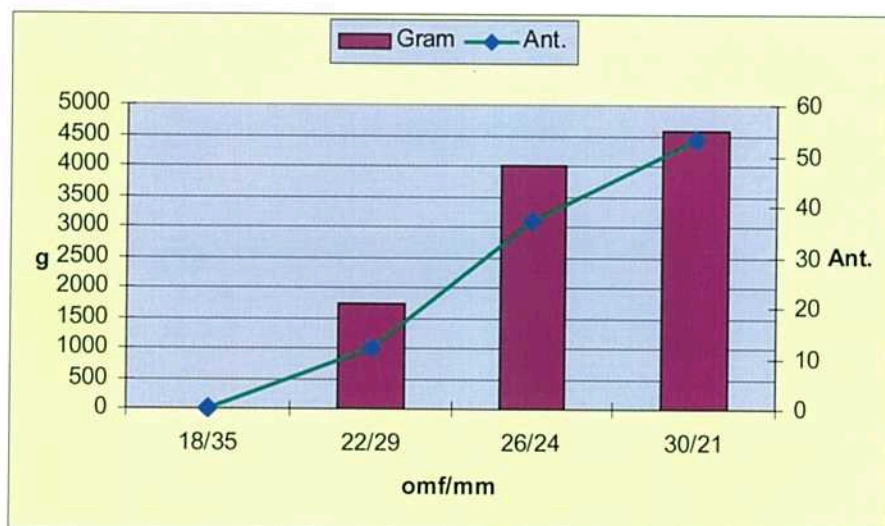
Fig. 1. Total fangst (g) fordelt på maskevidde

De to maskeviddene 26omf/24mm og 30omf/21mm som representer 92 % av den totale fangsten, fanger fisk i størrelsesorden henholdsvis 150g/24cm og 65g/19cm. Av dette representerer fisk fanget på maskevidde 30omf/21mm 62 %. Prosentvis fordeling mellom aure og røye fanget på denne maskevidden er 36/64.

Fordeling av aure i fangsten både i antall og kilo illustreres i fig. 2.

Fig. 2. Fangst av aure fordelt på maskevidde

Tabell 1. Alder - mageinnhold - kjøttfarge - kjønnsmodning fordelt på lengdegrupper

Aure

L.gr.	15	17	19	21	23	25	27	29	31	33
Alder					4+	5+		6+		
Kjøttfar				H	H/LR	LR				
Mageinnh.						Dafnier, Linsekrep, Teger, Vannymfelarver, Nettvinger				
Kj.mod					♀	♀		♂		
Parasitt					Inf.	Inf.				

L.gr = lengdegruppe - 2 cm intervall. Eks. lengdegruppe 23 = 22,1 - 24,0 cm
H = hvit, LR = lysrød, R = rød, ♀ = Hunnfisk, ♂ = Hannfisk, Inf.= infisert av parasitt

Kjøttfarge

Nesten all aure < lengdegr. 23 er hvit i kjøttet, bare et fåtall er lysrød. Fisk med lysrød kjøttfarge synes å være i overtall for aure fra og med lengdegruppe 25 og større (tab. 1).

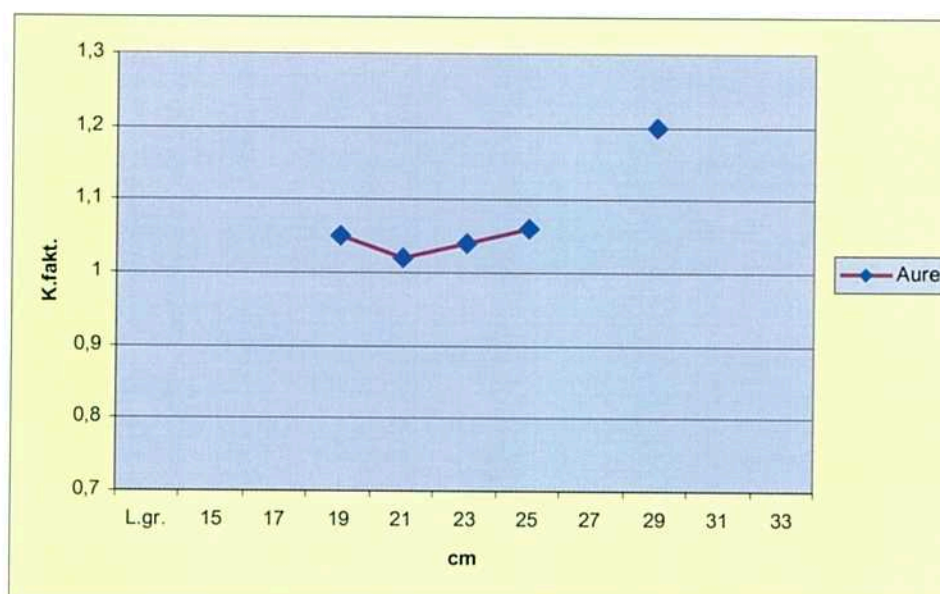
Parasitter

Det ble registrert sterk parasittering hos auren i stort sett alle lengdegrupper. Både måkemark og fiskandmark ble funnet som larver i cyster på innvollene til fisken (tab. 1).

K-faktor – kjønnsmodning og vekst

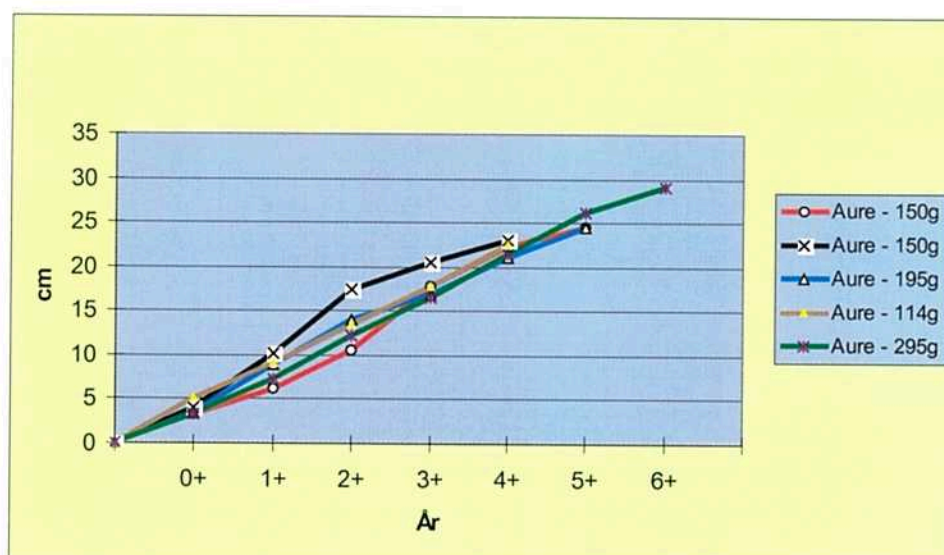
Gjennomsnittlig K-faktor hos auren er beregnet til 1.05, som tilsier aure av litt over normal kvalitet (fig. 3). En bør her ta i betraktning at fisket foregikk rel. seint på året at rogn og melke hos gytefisken allerede var godt utviklet. Kurven viser at K-faktoren er på samme nivå for alle lengdegrupper. Sammen med den høge andelen gytefisk i fangsten, ligger K-faktoren med stor sannsynlighet noe høyere nå enn tidligere på sommeren. Hunnfisk var kjønnsmoden allerede i lengdegruppe 23. Den største auren var 295g.

Fig. 3 Kondisjonsfaktor fordelt på lengdegrupper

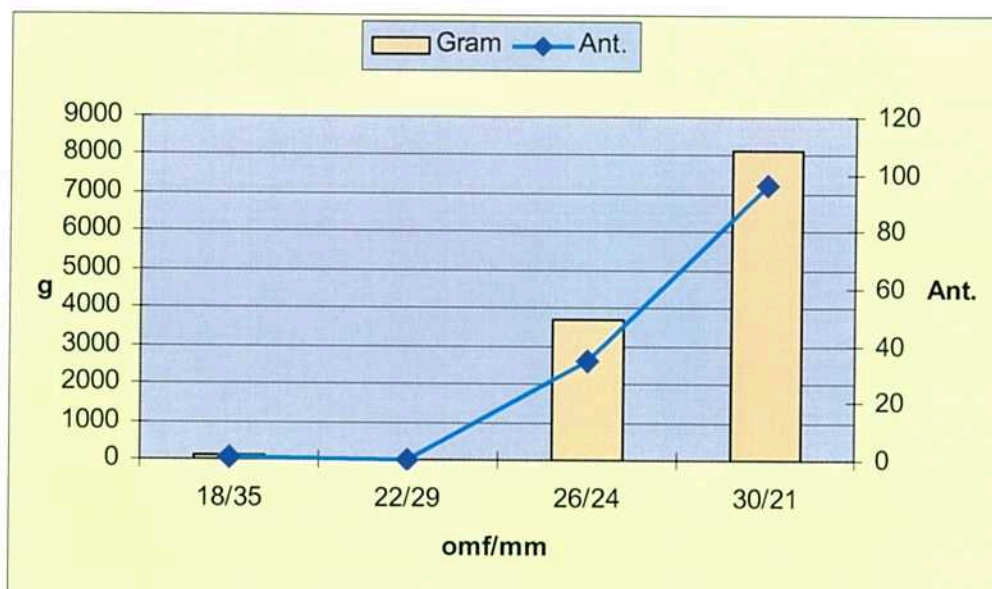
Vurdering av vekst etter aldersanalyser viser at auren (fig. 4) har relativt dårlig vekst, i snitt 4,0 cm/år (3,8 – 4,4).

Fig. 4 Vekst hos aure

Fordeling av røye i fangsten både i antall og kilo er framstilt i fig. 5.

Fig. 5. Fangst av røye fordelt på maskevidde

Tabell 2. Alder - mageinnhold - kjøttfarge - kjønnsmodning fordelt på lengdegrupper

Røye

L.gr.	15	17	19	21	23	25	27	29	31	33
Alder				7+	7+					
Kjøttfar			H	LR	LR					
Mageinnh.										
Kj.mod			♀	♂	♂					
Parasitt			Inf.	Inf.	Inf.					

L.gr = lengdegruppe - 2 cm intervall. Eks. lengdegruppe 23 = 22,1 - 24,0 cm
H = hvit, LR = lysrød, R = rød, ♀ = Hunnfisk, ♂ = Hannfisk, Inf.= infisert av parasitt

Kjøttfarge

Røye < lengdegr. 21 er hvit i kjøttet, bare et fåtall er lyserød. Fisk med lyserød kjøttfarge synes å være i overtall for fisk fra og med lengdegruppe 21 og større (tab. 2).

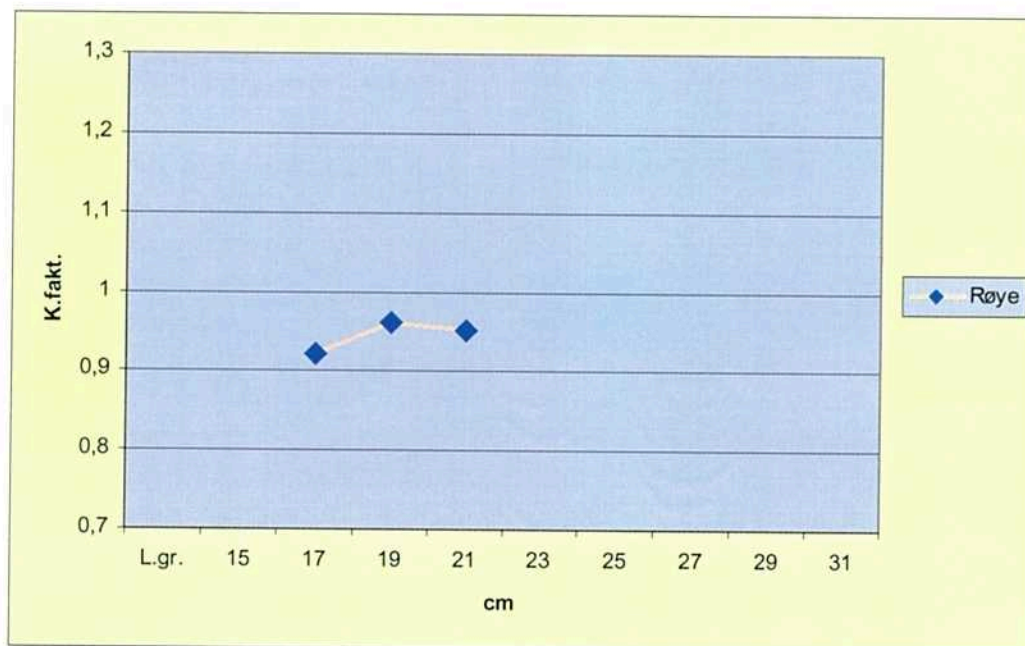
Parasitter

Det ble registrert parasittering hos røye i alle lengdegrupper. Både måkemark og fiskandmark ble funnet som larver i cyster på innvollene til fisken (tab. 2).

K-faktor – kjønnsmodning og vekst

Gjennomsnittlig K-faktor hos røye er beregnet til 0,95, som tilsier røye av normal kvalitet (fig. 6). Røye er i utgangspunktet en slankere fisk enn auren, slik at tilsvarende K-faktor tilsvarer en bedre kvalitet hos røye enn aure. Allikevel bør en også her ta i betraktning at fisket foregikk rel. seint på året, og rogn og melke hos gytefisken allerede var godt utviklet. Kurven viser at K-faktoren er på samme nivå for alle lengdegrupper. Sammen med den høge andelen gytefisk i fangsten, ligger K-faktoren med stor sannsynlighet noe høyere nå enn tidligere på sommeren. En svært stor andel av røyene var kjønnsmoden, hunnfisk allerede i lengdegruppe 19. Den største røya var 130 g. Vurdering av vekst etter aldersanalyser viser at røya vokser seint, i snitt 3,2 cm/år (fra 3 – 3,4).

Fig. 6 Kondisjonsfaktor fordelt på lengdegrupper

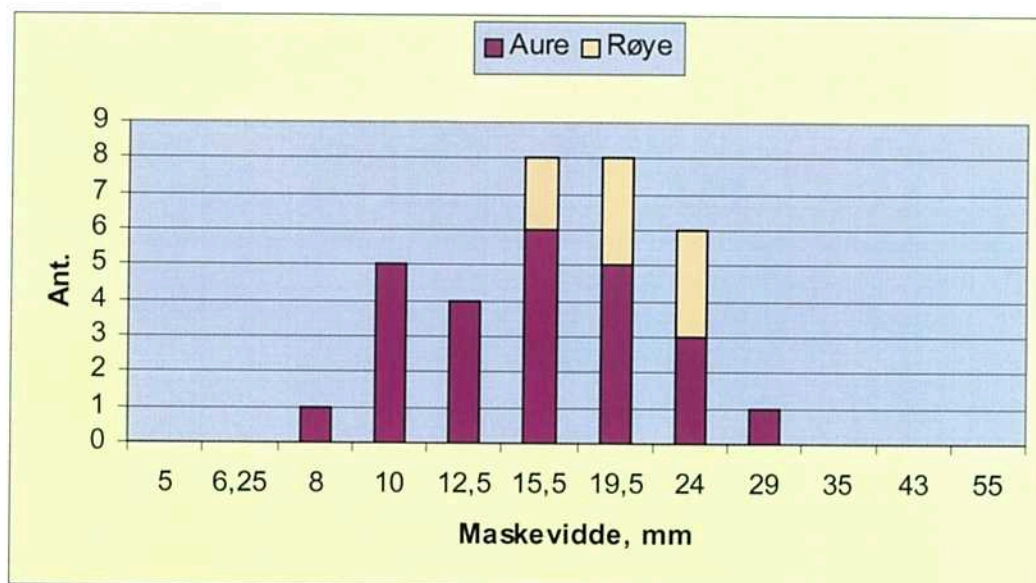

Multimaskegarn

Miljøgarna ga på 2 garnnetter en fangst på 25 aure og 5 røye, dvs. 15 fisk pr. garnnatt.

I fig. 2 ser vi hvordan fangsten fordeler seg på maskevidde, og hvilke størrelser fisk garna fanget mest av.

Miljøgarna bekrefter at det også finnes fisk i de mindre lengdegruppene.

Fig. 7 Fangst (antall) fordelt på maskevidde

Gyte- og oppvekstområder

Vurderingen av gyte- og oppvekstområder er gjort med bakgrunn i kart og observasjoner under prøvefisket.

På østsida fra Saglielva i nord til Bogen i sør, gjør topografien sitt til at området ikke bidrar i rekrutteringssammenheng for aurebestanden. På vestsida er forholdene noe bedre, men også her har auren problem med å forsere de fleste bekkene og elvene.

Saglielva – Utløpselva er gunstig både som gyte- og oppvekstområde for aure på strekningen fra vatnet og ned til fossen, en strekning på ca. 100m.

Bruntjønna og Litlvatnet – Oppvandringsmulighetene for fisk fra Saglivatnet og opp i utløpsbekkene er begrenset. Om det i disse to vatna finnes fiskebestander, vil de kunne bidra med fisk som slipper seg nedstrøms. Det vil gjelde både fisk fra vatnet og rekruttering fra utløpsbekken, men i et begrenset omfang.

Svarvåavassdraget – Et stort og innholdsrikt vassdrag med flere vann, elver og bekker av varierende størrelse. Fisk fra Saglivatnet kommer ikke opp p.g.a. foss, men fisk som slipper seg nedstrøms vassdraget vil mest sannsynlig være et viktig bidrag til Saglivatnet.

Selytjørnavassdraget – Et relativt lite, men innholdsrikt vassdrag med flere vann og bekker av varierende størrelse. Fisk fra Saglivatnet kommer heller ikke her opp p.g.a. foss, men fisk som slipper seg nedstrøms vassdraget vil mest sannsynlig være et viktig bidrag til Saglivatnet.

Forholdene for auren i Saglivatnet er gunstige flekkvis langs vestsida og store deler av Svarvåvatnet, der vatnet er relativt grunt (se kart - vedlegg). Det foreligger ikke noe dybdekart for vatnet, men det er

registrert en dybde på ca. 30 m ved vanninntaket til Bindalssmolt A/S ca. 230 m sør for parkeringsplassen (se kart –vedlegg). Topografien i området gir grunn til å anta at det er et generelt dypt vatn med kort littoralsone (strandsone) og forholdsvis stor pelagialsone (frie vannmasser). Dette favoriserer røye som er en pelagisk art, mens auren foretrekker og trives best i de grunnere områdene som det er rel. lite av. Røye gyter på stille vann, gjerne på faste plasser med relativt grovt bunnsubstrat. Slikt substrat er det rimelig å anta finnes rikelig av på østsida av vatnet, der det er en god del rasmark.

Bildet illustrerer topografien rundt Saglivatnet – Oldervikfjellet opp til høyre

Vurderinger

Prøvefiske

Garnsettene går fram av kartet som vedlegg. Prøvefisket ga stor fangst, som igjen gir et godt grunnlag for vurderingene. Resultatene forteller om meget tallrik og småfallen bestand av både aure og røye. K-faktoren viser at både aure og røye er av middels kvalitet i de fleste lengdegrupper. Men sett i forhold tidspunkt for prøvefisket, andelen gytefisk i fangsten, gjennomsnittstørrelsen og det generelle inntrykket av fisken, er det mer sannsynlig at K-faktoren ligger i området for mager fisk. De lave gjennomsnittsvektene, hvit eller lyserød kjøttfarge, vekst- og aldersanalysene som viser relativt dårlig vekst og i tillegg sterk parasittering, forteller også om tallrike og kvalitetsmessig dårlige bestander av aure og røye.

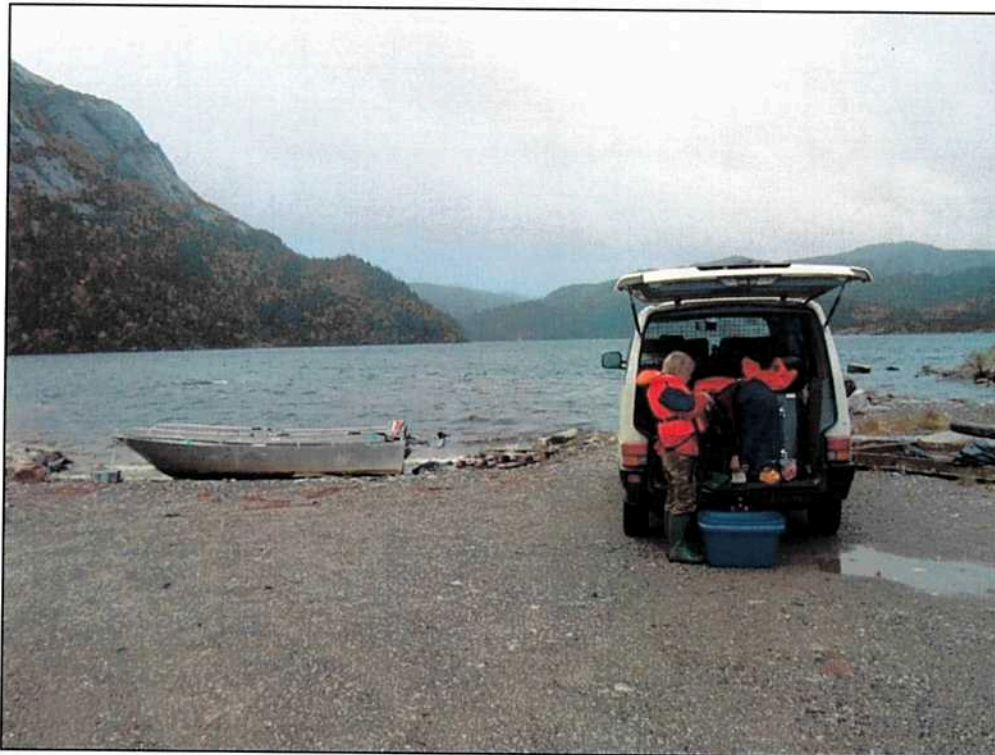
Med en så småfallen og stor andel gytefisk i bestandene, vil en stor del av den tilgjengelige næringsmengden gå med på å produsere unyttig overskudd av rogn og melke. Bestandene i Saglivatnet er mest sannsynlig så tallrik at den næringsmengden som står til disposisjon blir for liten til å gi annet

enn langsom vekst. Overtallige bestander forårsaker sterk konkurranse om maten og høy parasitteringsgrad, som igjen gir dårlig vekst hos fisk.

Fangst pr. garnnatt og kvalitet på fisken, tyder på at rekrutteringen til bestanden er mer enn god nok i forhold til næringsgrunnlaget.

Reguleringen

Bindalssmolt A/S søker med bakgrunn i en befaring sammen med grunneiere, offentlige myndigheter og NVE, om en koteregulering på $+ 0,50$ til $\div 1,50$ i forhold til kote 49,5. Kote 49,5 er antatt normal vannføring i Saglielva. Dette tilsvarer en total reguleringshøyde på 2m, mellom laveste og høyeste vannstands nivå.

Øvre kote for den planlagte reguleringen 50,2 ligger litt over parkeringsplassen i nordenden av vatnet

En vurdering av den planlagte reguleringens virkning på fisk og fisket i Saglivatnet er vanskelig, fordi det er et komplekst samspill mellom en rekke fysiske og biologiske faktorer. Fiskens leveområder formes av fysiske forhold som bl.a. vannstand, vannhastighet og skjulmuligheter samt tilgang på mat. Kravet til leveområder (habitat) varierer avhengig av fiskeart, fiskens alder og størrelse. Tørrelagging vil være totalødeleggende for fisk, men utover dette vil mengde vann ha ulik virkning på fisken i et vassdrag avhengig av art og stadium i livssyklus.

Fisk er mobil og kan derfor tilpasse seg vannstandsendringer raskere enn bunndyrene den lever av. Selv om fisken tilsynelatende er upåvirket av et reguleringsinngrep, kan det få store konsekvenser for fisken hvis næringsdyrene blir redusert. Derfor må ofte fisken og dens næringsdyr ses i sammenheng når effekten av slike reguleringer på fisk skal vurderes

Så lenge aure er eneste art kan den til en viss grad kompensere bunndyrtapet i dietten ved å ta en større andel dyreplankton. Er aure sammen med mer effektive planktonetere som for eksempel røye, taper

auren kampen om denne føderessursen. Auren kan imidlertid utnytte disse fiskene som føde hvis den vokser seg stor nok til å bli fiskeeter.

For røye som er tilpasset dyreplanktondiett, blir en nedgang i bunndyrmengden i mange tilfeller av mindre betydning. Særlig i lavlandsmagasin med planktonetere og liten regulering (2-3 meter) har det vist seg fortsatt å være stor fiskeavkastning etter regulering. Dette skyldes at næringsproduksjonen i de store magasinene i lavlandet også i uregulert tilstand har en vesentlig del av produksjonen knyttet til de åpne vannmassene.

Plankton og bunndyr er de dyregrupper som befinner seg i nedre del av næringskjeden. Det dreier seg om både plante- og dyreetende arter som kan opptre i store konsentrasjoner, bl.a. avhengig av næringstilbudet. Bunndyr og plankton utgjør det viktigste næringsgrunnlaget for fisk, og er viktig ledd i omsetningen av dødt organisk materiale.

Plankton opptrer vanligvis pelagisk og er mindre knyttet til strandsonen og sedimentene enn bunndyr. Bunndyrene finner en både i strandsonen og i dypområdene (profundalt), og kan ha tettheter på flere tusen individer pr. kvadratmeter.

I vatn med store, grunne områder vil mye av bunndyrproduksjonen foregå i denne strandsonen. I vatn som Saglivatnet med mange relativt brådype landområder, blir strandsonen relativt mindre betydningsfull i forhold til vatnets frie vannmasser med hensyn til produksjon. Tilsvarende vil en regulering av vannstanden i et langgrunt vatn ha større negative konsekvenser for bunndyrproduksjonen enn i vatn med brådype landområder.

Som for vegetasjonen preges bunndyrsamfunnet av en rekke fysiske faktorer. Dyrene kan imidlertid forflytte seg og justere oppholdsstedet innenfor visse grenser. Dersom vannstandsvariasjonen ikke er for stor eller for rask, kan mange grupper tilpasse seg de nye forholdene. Dette er forhold som bør vurderes nøye av regulanten i Saglivatnet. Ved store reguleringshøyder vil imidlertid bunndyrproduksjonen i strandsonen påvirkes negativt ved at vegetasjonen som bunndyrene lever av og imellom (skjul) blir borte og livsgrunnlaget f.eks. for marflo som er et viktig næringsdyr for fisk forsvinner.

Mange bunndyrarter legger egg om høsten på høy vannstand. Vannstanden bør derfor ikke senkes utover vinteren slik at eggene i den tørrlagte strandsonen blir utsatt for store temperaturvariasjoner og tørke. Dette påvirker livssyklus for mange bunndyrgrupper direkte. Utarming av strandsonen fører til at bunndyrene i dypområdene blir viktigere for den biologiske omsetningen. Erosjon i strandsonen fører organisk materiale ut på dypere vann og øker således grunnlaget for biologisk produksjon i dypområdene, særlig av fjærmygg, børstemark og ertemusling.

I Saglivatnet der tilførselen av organisk materiale gjennom tilløpselvene ikke reduseres, endres mest sannsynlig totalproduksjonen lite, men omsetningen dreies mot de åpne vannmassene og dypområdene gjennom et enklere biologisk system med færre arter.

Dyreplankton er det dyresamfunnet som i minst grad synes å bli direkte berørt av reguleringen. En endring i dominansforhold artene imellom kan forekomme på kort og lang sikt. Dette kan skyldes endringer i partikkelinnhold forårsaket av erosjon, endring i næringstilgang (oppdemningseffekt) og endringer i fiskesamfunn, f.eks. ved økt innslag av planktonspisende fisk som røye.

Fisket

Fritidsfisket i norske vassdrag kan ha stor betydning både i fangstverdi og rekreasjonsverdi.

Små eller moderate regulerings effekt på avkastningen av fisket er sammensatt, fordi det kan være vanskelig å skille effekten av reguleringer fra andre faktorer som virker samtidig, f.eks. endringer i fangstinnsats.

Det generelle bildet ved større vannstandsreguleringer er at det blir en økt avkastning i fisket de første årene etter reguleringen. Dette skyldes at fiskebestanden får et stort tilskudd av næringsdyr fra

neddemningsområdene. Demningseffekten kan også bidra til en kortvarig gjødslingseffekt som øker produksjonen i en viss periode. Med et aktivt fiske kan avkastningen være eventyrlig de første årene. Etterhvert stabiliseres forholdene og produksjonen går tilbake til eller blir lavere enn før reguleringen. I Saglivatnet vil en mest sannsynlig ikke kunne få noen stor positiv effekt. Dette fordi topografien rundt vatnet og en øvre reguleringshøyde på 1 m over normalvannstand, tilsier en svært begrenset demningseffekt.

Hvor lenge demningseffekten varer avhenger av det neddemte områdets beskaffenhet. I nakne fjellområder er demningseffekten liten og kortvarig, mens områder med mye torv kan gi stor produksjon i vatnet lenge etter oppdemningen.

Det klassiske bildet i vatn med stor demningseffekt er at fiskebestandene beskattes hardt i mange år med garn med forholdsvis stor maskevidde som bare fisker på den store fisken. Resultatet blir derfor mange steder at demningseffekten opphører samtidig med at vatnet har en for stor bestand av småfisk som konkurrerer om en begrenset næringsressurs. Dette fører til dårlig tilvekst hos fisken og vatnet mister raskt sin verdi som attraktivt fiskevann. Dette skjer særlig i områder hvor rekrutteringen fortsatt er stor etter reguleringen.

Selv om en ikke kan forvente noen stor demningseffekt i Saglivatnet, er det allikevel viktig at den blir utnyttet gjennom et målrettet fiske.

Konklusjon

Fiskeundersøkelsene i Saglivatnet, gjennomført i perioden 23-24 september 2005, dokumenterte tallrike og småfallene bestander med aure og røye av relativt dårlig kvalitet. Gyte- og oppvekstområdene for oppvandrende aure fra vatnet er begrenset på grunn av topografiske forhold og fysiske hindringer. Mye av rekrutteringen av aure skjer mest sannsynlig fra fisk som slipper seg nedstrøms fra omkringliggende vann, elver og bekker.

Med en relativt stor pelagialsone og med stor sannsynlighet gode gytelokaliteter, ligger forholdene vel til rette for den tallrike røyebestanden.

Med den relativt moderate regulering det legges opp til, vil konsekvensene for fiskebestandene være begrenset. Den generelt korte littoralsonen, gode gyte- og oppvekstområder for røye og tilførselen av aure fra omkringliggende vann og vassdrag er viktige faktorer som reduserer de negative konsekvensene for fiskebestandene. Avhengig av hvilket reguleringsreglement det legges opp til, vil bunndyrfaunaen i reguleringssonen påvirkes i ulik grad slik at bunndyrene i dypområdene blir viktigere for den biologiske omsetningen. Trolig vil totalproduksjonen i Saglivatnet endres lite.

Reguleringen vil på kort sikt mest sannsynlig virke positivt på næringstilgangen til fisk, som igjen gir muligheter for økt avkastning gjennom det utøvende fisket. På lengre sikt er det grunn til å tro at tilstanden igjen vil kunne normalisere seg tilbake til dagens situasjon.

Vedlegg

